

Actrice Anna Raadsveld maakt haar droom waar

Een grote droom van actrice Anna Raadsveld gaat volgende week in vervulling. Dan brengt ze haar zelf geschreven theatervoorstelling *De onverwoestbaren* op de planken, een stuk over hoe het leven wordt beïnvloed door dat van voorgaande generaties. **✎ Sippie Miedema** **📍 Marchje Andringa**

Al voor, tijdens haar studie en ook na haar afstuderen in 2014 bij de Toneelacademie Maastricht had Anna Raadsveld niet te klagen over werk als actrice. Ze speelde in films (*Timboekoe*, *Lellebel*, *Hoe duur was de suiker*), series (waaronder *Goedenavond dames en heren* en *Hendrik Groen*), in voorstellingen van Toneelgroep Amsterdam, en was dit jaar nog in het geprezen theaterstuk *GAS* van Toneelgroep Jan Vos. „Maar nu doe ik iets wat ik helemaal zelf heb gemaakt.”

Raadsveld bedacht de vorm, deed het vooronderzoek, schreef het scenario, speelt de verschillende personages en deed met Vyne Ruyter ook de fondsenwerving. „Dat had ik nog nooit eerder gedaan. Maar het stuk is veel beter geworden doordat ik samen met Vyne ook de zakelijke kant heb gedaan. Hierdoor werd ik gedwongen stil te staan bij het hoe en waarom van wat ik wil vertellen.” Tryater gaf haar de kans het stuk op de planken te brengen. Het toneelgezelschap steunt haar met de locatie, techniek en marketing en gaf ook inhoudelijke steun.

De regie is in handen van Aukje Schaafsma. De muziek, dat doorlopend onder de voorstelling klinkt, is van de hand van Mats Voshol (Bols-

ward, 1990), met wie ze een setje vormt. Het stel ontmoette elkaar toen Raadsveld haar idee voor *De onverwoestbaren* voor het eerst pitchte bij een theatergezelschap. „Ik zocht een drummer en een vriendin wees me op hem.” Het klikte. Ze hebben deels dezelfde achtergrond. „We hebben zelfs nog op dezelfde school gezeten, alhoewel we elkaar daar nooit hebben gezien. Hij zat op het gymnasium en ik op het vmbo. Dat zijn, destijds in elk geval, twee aparte werelden op die school”, vertelt Raadsveld.

De pitch werd geen daverend succes. „Het was toen ook nog lang niet af, weet ik nu.” Maar de relatie is al drie jaar bestendig. Onlangs verhuisden ze terug naar Fryslân, al hebben ze nog wel een kamer in Amsterdam: handig voor de weekenden of als ze in het Westen moeten optreden.

Epigenetica

De onverwoestbaren bedacht Raadsveld nadat ze voor het eerst hoorde van de theorie van epigenetica. Het gegeven dat je DNA wordt beïnvloed door bijvoorbeeld stress of angst en dat je die verandering doorgeeft aan toekomstige generaties. „Dat betekent dat je als persoon de echo van voorgaande generaties in je draagt: niemand staat op zichzelf. Met

Ieder persoon draagt de echo van voorgaande generaties in zich

name onze generatie gaat er heel erg vanuit dat je zelf verantwoordelijk bent voor je eigen leven. Als je succesvol bent, is het te danken aan je eigen inzet. En daarmee wordt ook gesuggereerd dat het omgekeerde klopt: dat falen of een minder geslaagd leven je eigen schuld is.”

Maar daar gelooft Raadsveld in elk geval niet in. „Niet iedereen legt dezelfde kilometers af om op hetzelfde punt te komen.” Als vooronderzoek interviewde ze familie en bekenden over hun leven, om uit te zoeken welke gebeurtenis bepalend is geweest. De verhalen heeft ze gebruikt als inspiratiebron voor haar personages.

De onverwoestbaren gaat over Teun, een jonge vrouw van 29 jaar die psychisch is vastgelopen. Ze heeft pleinvrees, is mensenschuw en eenzaam. Als zij hoort van de epigenetica, gaat ze op zoek naar de verhalen uit haar familie. In de voorstelling, dat bestaat uit een serie monologen, horen we ook de verhalen van Teun's moeder, oma en haar oom. Alle rollen worden door Raadsveld vertolkt. Kostuums of decors komen er niet aan te pas. „We doen aanspraak op de verbeelding van de toeschouwer. Het publiek vult veel in, waardoor het ook hun verhaal wordt, gevormd door hun eigen fantasie.”

Muziek

De verandering van het personage wordt onder meer duidelijk door de manier van praten, maar ook door de muziek van Voshol die doorlopend ondersteunend is bij de tekst. Voshol: „Zo hoor je bij oma het tikken van een klok in de muziek, die wat een country-achtige sfeer krijgt. Bij de moeder, een grillig figuur die dan weer heel blij en dan weer heel verdrietig is, speel ik wat meer funky-achtig muziek. Teun loopt vaak vast met de taal, stottert. Dat hoor je terug in het ritme.”

De muziek heeft Voshol (die onder meer werkt met Mathilde

Santing en Nana Adjoa) zelf gecomponeerd, op een thema uit *Painted black* van The Rolling Stones na dan. Dat is een dingetje binnen de familie Raadsveld. „Iedereen bij mij thuis is Stones-fan.”

De samenwerking tussen Raadsveld en Voshol bevalt goed. „We zijn beide perfectionistisch.” Ze maken al plannen voor nieuwe voorstellingen. „Ik denk nu na over een thema rond het thuisgevoel. Wat is dat eigenlijk? Waarom wilden wij graag terug naar Fryslân. Hoe kan het dat IJlst voor mij écht thuiskomen is, terwijl ik na mijn tiende ben verhuisd naar Sneek?”

Voshol en Raadsveld hebben samen het theatergezelschap Club Noord en Licht opgericht (Club Nel). Maar eerst dus *De onverwoestbaren*: twee keer in Tryater, twee keer in Sneek en ook zijn ze inmiddels geboekt voor Bolsward, thuisstad van Voshol. Verder zijn ze in onderhandeling met een theater buiten Fryslân. Bij de try-outs in Tryater zijn veel programmeurs gevraagd te komen kijken, dus wie weet welke zalen nog volgen.

📍 *De onverwoestbaren* is 22 en 23 januari te zien bij Tryater, 24 en 25 januari in Theater Sneek en 20 maart in Marne Theater Bolsward